

Sygn. akt I DSK 14/19

POSTANOWIENIE

o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej

Dnia 21 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Wygoda

po zapoznaniu się z aktami sprawy i postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2019 r., o sygn. I DSK 14/19, dot. przyznania biegłej Sądu Okręgowego w W. I. O. należności z tytułu wydania opinii uzupełniającej na rozprawie, w kwocie 212,09 zł.

postanowił

sprostować oczywistą omyłkę pisarską zawarte w sentencji postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2019 r. o sygn. I DSK 14/19, poprzez zastąpienie kwoty 212,09 zł, **kwotą 249,34 zł.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy w dniu 16 września 2019 r. na podstawie przedłożonego rachunku przyznał postanowieniem sygn. I DSK 14/19 biegłej Sądu Okręgowego w W. I. O. należność z tytułu wydania opinii uzupełniającej na rozprawie, w kwocie 212,09 zł.

Po uprawomocnieniu się powyższego postanowienia biegła I. O. przysłała pismo z dnia 15 maja 2020 r., w którym wskazała, iż wystawiony przez nią rachunek, na podstawie którego Sąd postanowił o przyznaniu jej należności 212,09 zł zawierał błąd, gdyż nie uwzględnił w jej wynagrodzeniu za wydaną opinię kwoty VAT. Biegła w swoim piśmie z dnia 15 maja 2020 r. wskazała także, że nie była świadoma faktu, iż wystawiając ww. rachunek była ona już płatnikiem podatku od towarów i usług - VAT.

Wynagrodzenie biegłej według przedłożonego rachunku wynosiło 161,95 zł netto. Mając zatem na uwadze fakt, iż usługa świadczoną przez biegłą, której dotyczył ww. rachunek objęta jest 23% podatkiem od towarów i usług, do kwoty 161,95 doliczyć należy kwotę 37,25 zł.

Należność 212,09 zł przyznana postanowieniem z dnia 16 grudnia 2019 r. sygn. I DSK 14/19 obejmowała także koszty dojazdu biegłej na rozprawę w wysokości 50,14 zł.

W świetle powyższych okoliczności stwierdzić należy, iż należność przyznana biegłej powinna wynosić nie 212,09 zł, a 249,34 zł.

Powyższe uchybienia stanowią oczywiste omyłki pisarskie, które należało sprostować. Zgodnie z art. 105 § 1-3 k.p.k., oczywiste omyłki pisarskie i rachunkowe oraz w obliczaniu terminów w orzeczeniu lub zarządzeniu albo w ich uzasadnieniu mogą być sprostowane przez Sąd, który wydał dotknięte nimi orzeczenie w każdym czasie.

Z tych też powodów postanowiono jak w sentencji.